

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

II. De Avaritia, & Filiabus ejus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Quid tunc contra Deum spiritus tuus? Tertium, est consideratio imperfectionis priorum bonorum, de quibus homo superbit; juxta illud Isaia 40. *Omnis caro fenum, & omnis gloria ejus quasi flos agri.* Et Isaia 64. *Quasi pannus menstruata universa justitia nostra.*

Q U Æ S T I O II.

De Avaritia, & Filiabus ejus.

12. **C**ONCL. I. Avaritia est immoderatus appetitus habendi pecunias, sive possessiones. Ita in re communis. Dicitur, *immoderatus appetitus*: nam si ipse sit ordinatus, qualis fuit in Abraham, Jacob, & multis aliis, pecunias & possessiones copiosas ob debitum finem habentibus, peccatum non erit; juxta illud Psalmi 61. *Divitiae si affluant, nolite cor apponere.* Et additur, *habendi pecunias, sive possessiones*: quia circa has, tanquam objectum suum, versatur Avaritia. Quod si verò fiat sermo de immoderata cupiditate habendi voluptates, mundanam excellentiam, aut aliud ejusmodi bonum creatum; non erit proprie Avaritia, & prout hæc est speciale vitium.

Avaritia, quid sit

13. **C**ONCL. II. Avaritia, prout adversatur Justitiæ, est ex genere suo peccatum mortale; quamvis per accidens possit fieri veniale propter imperfectionem actus, aut levitatem materiæ, sicuti de furto dici solet. Prout verò Avaritia opponitur Liberalitati, est peccatum ex genere suo veniale; nisi in tantum crescat amor divitiarum, ut præferatur Charitati Dei, aut proximi, volens potius transgredi præceptum sub mortali obligans, quam largiri suas pecunias, dando v. g. elemosynam pauperi in extrema necessitate constituto. Ita D. Thomas 2, 2. q. 118. art. 4. & alii passim.

Avaritia, quale sit peccatum?

14. **C**ONCL. III. Avaritia rectissime numeratur inter Vitia Capitalia. Ratio est: quia ex Avaritia, velut ex fonte & radice, multa alia peccata oriuntur; prout patet ex septem Filiabus ejus mox enarrandis. Hinc 1. Timoth. 6. dicitur: *Qui volum divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nociva qua mergunt homines in interitum, & perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas.* Sic etiam Ecclesiastici 10. dicitur: *Nihil est iniquius, quam amare pecuniam: hic enim & animam suam venalem habet.* Unde ad Coloss. 3. Avaritia appellatur *Sinulacrorum servitus*: qualia passim habentur in Scriptura sacra.

Ipsa rectissime nomen datur inter peccata capitalia, cur?

Filix Avaritia sunt septem, nempe

Obduratio cordis. Inquietudo mentis.

Violentia.

Fallacia. Perjurium. Fraus, & Proditio.

15. CONCL. IV. Filix Avaritiæ sunt septem, ac rectè recensentur à D. Gregorio *cit. lib. 31. Moral. c. 31.* dum ait: *De avaritia proditio, fraus, fallacia, perjurium, inquietudo, violentia, & contra misericordiam obdurationes cordis oriuntur.* Ratio est: quia Avaritia excedit in duobus, videlicet in retinendo, & in acquirendo. Ut excedit in retinendo, parit *Obdurationem cordis*, claudens viscera sua ad preces pauperis. Ut verò excedit in acquirendo, sic in affectu parit *Inquietudinem mentis*, seu supervacuas curas, quibus avarus, semper in crastinum sollicitus, superflue agitur: nam, ut dicit Ecclesiastes c. 5. *Avarus non implebitur pecuniâ.*

16. Porro in effectu inducit Avaritia ad alias quinque Filias. Nam interdum impellit, ut vim proximo quis inferat, aliena rapiendo; uti faciunt fures & raptores: & sic committitur *Violentia*. Interdum inducit ad committendum dolum, ut fit in contractibus illicitis, vel licitis male exercitis. Qui dolus si committatur simplici verbo, erit *Fallacia*: si additum fuerit juramentum, erit *Perjurium*. At si dolus committatur in opere, vel id fiet circa rem aliquam, & erit *Fraus*; vel contra personam, & dicetur *Proditio*. Et sic in omnibus sunt septem Filix Avaritiæ.

QUÆSTIO III.

De Luxuria, & Filiabus ejus.

Luxuria, quid, & quale peccatum?

Ejus species, quæ?

(a) Tract. s. Dist. 4 per totum.

Luxuria rectè numeratur inter vitia capitalia.

Eius filix sunt octo, & numerantur

17. CONCL. I. *Luxuria* est inordinatus appetitus, vel usus venereorum. Ita communis. Et hoc peccatum est ex genere suo mortale, ac inter vitia Intemperantiæ vel maxime exprobrabile. Ejus septem species rectè numerantur, videlicet Fornicatio, Adulterium, Inceitus, Stuprum, Raptus, Sacrilegium, & Vitium contra naturam; quamvis nonnulli omittant unam, videlicet Sacrilegium. Verùm de Luxuria, ejusque speciebus, alibi. (a)

18. CONCL. II. Luxuria rectè connumeratur inter septem Vitia Capitalia. Ratio est: quia multa alia ex illa oriuntur, tum propter vehementiam delectationis venereæ, tum propter connaturalitatem hujusmodi concupiscentiæ; unde ex ejus appetitu procedit homo ad multa vitia perpetranda, prout nimium quantum probat misera experientia.

19. CONCL. III. Filix Luxuriæ post S. Gregorium *cit. lib. 31. Moral. c. 31.* & communem Doctorum, convenienter numerantur